

HÁJEK

červenec
2020

Naše noviny

OBSAH

■ Pozdrav

■ Kvíz

■ Program DSH

■ Zajímavosti

■ Literární dílna

■ Rozjímání

■ Povídka měsíce

■ Poradna pro vás

■ Zajímavosti

■ Info z domova

Srdečně vítáme nové obyvatele, kteří nastoupili do našeho DS.

Fialová Jaroslava, Charvátová Marie,
Sedlmayer Jan, RNDr., Chábová
Františka, Musil Jiří, Seidemann Jan,
Koubová Vlasta, Svobodová
Věnceslava, Krátká Irena, Buřichová
Věra, Růžičková Vlastimila, Mašatová
Olga, Mates Zdeněk, Draštíková
Ludmila, Pokorná Zdeňka, Roidt
Zdeněk, Ing., Kubíková Anna, Trtková
Marie.

Zpravodaj Hájek vychází
v nákladu 200 výtisků pro potřeby
obyvatel Domova seniorů Praha 4 Háje,
K Milíčovu 734 a je neprodejný.

Na vydání spolupracují:
Michaela Menoušková,
Zdeňka Proboštová,
Danuše Tučková,
Dagmar Zavadilová, ředitelka DS,
ve spolupráci s klienty DS.

DOMOV
PRO SENIORY
HÁJE

PRAHA
PRAHUE
PRAHA
PRAHA

- 1.1. července 1883 byl vydán v Praze první telefonní seznam. Kolik měl účastníků?
 - a) 98
 - b) 198
 - c) 1098
2. V létě r. 1948 se uskutečnil na mnoho let poslední všesokolský slet. Kolikátý?
 - a) X.
 - b) XI.
 - c) XII.
3. V jakém příbuzenském stavu byli režisér O.Lipský (*4. 7. 1924) a herec L.Lipský?
 - a) bratřenci
 - b) bratři
 - c) nebyli příbuzní
4. Jakou přezdívku používal spisovatel Jaroslav Foglar (*6. 7. 1907)?
 - a) Orel
 - b) Sokol
 - c) Jestřáb
5. Ve kterém období vznikla soška Věstonické venuše, nalezená 13. července 1925?
 - a) paleolit
 - b) mezolit
 - c) neolit
6. Ve kterém oboru se vyučil Karel Gott (*14. 7. 1939)?
 - a) malíř pokojů
 - b) kuchař-číšník
 - c) elektromontér
7. Ve kterém roce se 14. července odehrála bitva na Vítkově?
 - a) v roce 1420
 - b) v roce 1427
 - c) v roce 1431
8. 18. července 1891 byl zahájen provoz 1. elektrické tramvaje v Praze. Po jaké trase jezdila?
 - a) Karlovo náměstí-náměstí Míru
 - b) Horní stanice lanové dráhy-Výstaviště
 - c) Národní divadlo-Výtoň
9. Na kterém českém zámku maloval Alfons Mucha (* 24. 7. 1860) Slovanskou epopej?
 - a) Zbiroh
 - b) Lány
 - c) Hluboká
- 10) František Venclovský přeplaval 30.července 1971 kanál La Manche. V jakém čase?
 - a) 12 hodin 56 minut
 - b) 15 hodin 26 minut
 - c) 16 hodin 52 minut

Vážení čtenáři a luštitelé,
na otázky z červnového kvízu odpovědělo 36 čtenářů.

**Deset správných neměl nikdo.
Devět správných měly:**
**Olga Štěpánová
a Marie Černohorská**
Osm správných měly:
Marie Trtková a Team A3

GRATULUJEME!

Nejvíce vás potrápily otázky
č. 1. a č. 10.

Důležitá informace: vyplněné kvízy
je nutné vhodit do schránky na
oddělení A0 **nejpozději do 20.
v daném měsíci**. Později vhozené
odpovědi už nemohou být
započítány a uvedeny v časopisu
Hájek, a to z důvodu uzávěrky
a tisku časopisu.

*Zde si můžete přečíst správné
odpovědi.*

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

1c) Existence dinosaurů v třetihorách
není doložená, růže ale tehdy
na Zemi už kvetly.

2b) Označení královna květin pochází
od starořecké básnířky Sapfó.

3c) Růže v erbu prvního krále z rodu
Tudorů Jindřicha VII. má barvu
červenobílou.

4c) Rožmberkové mají v erbu
červenou šípkovou růži.

5c) Trpělivost růže přináší.

6b) Hra se jmenuje Romeo a Julie
a hrdinka je Julie.

7b) Knihu Jméno růže napsal
Umberto Eco.

8a) Píseň Kytka žlutých květů
proslavil W.Matuška.

9a) Pasáž Černá růže spojuje ulice
Na příkopě a Nekázanku.

10c) Růže damažská a stolistá
se pěstuje nejvíce ve Francii
a v Bulharsku.

Pondělí 13:00 RECEPCE DSH

MILÍČOVSKÝ LES

Za příznivého počasí se konají každé pondělí společné vycházky do Milíčovského lesa.

1.7. středa 10:00 SÁL

DŮVĚRNÍCI

Setkání zástupců obyvatel s vedením domova.

14.7. úterý 10:00 SÁL

CIRKUS SENIOR

Přijďte si zkusit zažonglovat a užít si příjemnou hodinu s Adamem a Katkou.

15.7. středa 14:00 ZAHRADA DSH

ZAHRADNÍ SLAVNOST – náhradní termín za 10. 6. 2020

Setkání obyvatel a pracovníků DSH, spojené s vystoupením skupiny TramTram a občerstvením.

16.7. čtvrtek 10:00 ZAHRADA DSH

ZOOTERAPIE

Po delší době nás opět navštíví naši zvířecí kamarádi.

23.7. čtvrtek 10:00 ERGOTERAPIE

BÁBOVKY

Oslava červencových narozenin našich obyvatel.

29.7. středa 15:00 GALERIE KORZO

VERNISÁŽ – IVA HÜTNEROVÁ OBRÁZKY

*Zveme vás na vernisáž obrázků paní Ivy Hütnerové.
V průběhu vernisáže vystoupí ČUPR BABY.*

pořádá Domov pro seniory Háje
pořádá aktivizační úsek
pořádá Církev bratrská

KALEIDOSKOP

Od 8. června již zase můžeme chodit
na vycházky do Milíčovského lesa.

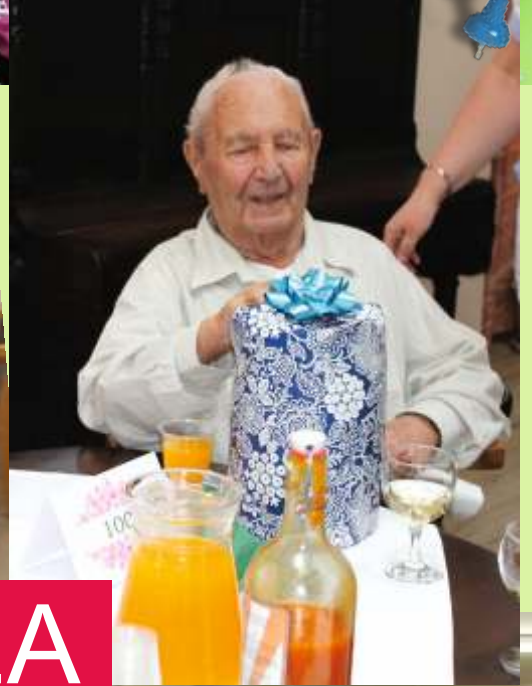

Koncerty probíhají v atriové zahradě DS Háje.
Zpívala u nás i Bára Hrzánová.

Přišli i artisté z Cirk La Putyka.

KALEIDOSKOP

JUBILEA

Ani během náročných měsíců koronavirové pandemie členové Literární dílny nezaháleli. Některé texty z tohoto období reagují, každý ovšem jiným způsobem, na virové obklíčení, jiné svědčí o potřebě svobodné hravosti bez ohledu na virus. Náš kroužek se schází v reminiscenční místnosti každou středu v 10 hodin dopoledne. Budeme rádi, když se k nám přidáte, milí čtenáři a psavci!

Covid-19 - začátek

Je, je, jeje, copak se to ve světě děje? Místo bomb a kulek nám tu lítá vir. Jakpak se jmenuje ? Je to koronavir a jmenuje se Covid-19. Proč 19? Vždyť už 21. století je a vidíte, co se tu děje. Kde se tu vzal? Kdo si s viry hrál a pak je vypustil?

Čínské město Wu-chan prý rozšířilo vir, který teď po celém světě lítá a plno lidí vyděsil a zabil. Kde to město je a kdo tam žije? Až další generace se dozví, co se stalo a bude se asi divit, jak to všechno doopravdy bylo a proč tolik lidí zemřelo.

Vir plno lidí nakazil a plno lidí do hrobu srazil. To asi účel byl, aby se Země omladila a staré lidi zem přikryla. Co se starými, těch je moc. Teď mladí budou Zemi vládnout, snad budou lepší než ti před nimi, kteří charaktery lidí i zemi ničili. Však pozor na ně, ti se svých koryt tak lehce nepustí a stále dobře si chtějí žít. Co je jim do obyčejných lidí, kteří na ně pracují, oni si asi neuvědomují, že bez nich by tu asi nebyli a dobře si tu nežili. **M.V.**

Coróno znamená v latině *ověňčit, obklíčit, korunovat*, **coróna** je věnec nebo koruna.

Ano, jsme obklíčení nepřírozeností, umělotvorností. Namísto dřevěných parket máme umělou krytinu na podlahy, namísto pálených cihel máme umělé panely. Místo voňavé travičky, ve které nacházejí potravu ptáčci, máme umělé trávníky. Obklíčenost nepřírozeností se projevuje v narušení mezilidských vztahů, je narušena rodina a dokonce se popírá i identita muže a ženy. Přírozenost je postupně vytlačována nepřírozeností, mění se struktura hodnot. Každý člověk je ovládán určitým elektrickým potenciálem a ten je ve své působnosti v umělém prostředí obklíčen. Odtud ztráta mezilidských vztahů; jak časté jsou dnes single.

Koronavirus je výrazem našeho současného života. Dosáhli jsme značného poznání vesmíru, ale porušujeme přirozenost mezilidských vztahů, vyrůstající z přirozeného řádu přírody. Uznáváme to, co jde proti přirozeným lidským vztahům. Významná ruská pianistka a pedagožka Taťána Borisovna Judovina-Galperina nosila oblečení jen z čisté bavlny, aby mohla navázat přímé bezprostřední spojení se svěřenými dětmi i studenty. V této atmosféře přirozenosti se utvářel vztah lásky ke klavírnímu umění. **L.Š.**

O viříčkovi

Kde se vzal, tu se vzal – mezi tisíci různými viry se vyskytl jeden, který si usmyslil, že bude jiný než ostatní a že bude lidem pomáhat a ne škodit. Uvědomil si ale, že je příliš mrňavý a hledal spojence. Vydal se mezi bakterie a našel jednu neutrální. Oslovil ji a ona mu řekla: “Tak si mi sedni na záda a vyrazíme.”

Počkali, až půjde kolem člověk a měli veliké štěstí - byl to chemik, pracující v laboratoři. Dostali se na pult, kde v petriho miskách a kádinkách zrály různé bakterie a viry a začali je přemlouvat ke spolupráci. Získali mnoho soucítících a tak došlo k tomu, že když laboranti druhý den přišli do práce, nestačili se divit. Všude samé krásné sloučeniny. Plísň se proměnily ve voňavé masti, hniloby mutovaly v nevýrazné pasty. Laboranti nechápali, jak se to mohlo stát a u některých byli nešťastní, protože směřovali k tomu, že by mohly léčit. Když to viříček a bakterie viděli, byli nešťastní z toho, že to s tou dobrotou přehnali.

Začali hledat materiál, který by bylo možno předělat do původního stavu. Naštěstí tam byl velký kelímek s obyčejnou vazelinou. Zajásali a dali se do práce. **P.D.**

Ptáci

Malý ptáček na střeše
volá na své druhy:
„Přileťte sem honem rychle,
ale dejte pozor na korony.
Zazpívejte stařečkům v tomto pěkném domě.
Ať mají lepší náladu
s výhledem na lepší dobu.“

Ptáci přiletěli, zazpívali
a radost stařečkům udělali
a ti se jim odměnili,
když do krmítek jim plno dobrot nasypali.
Nasypali proso a různá semínka,
aby zaplnili jejich volátka.

Studna

Na zahradě studna stála
bílými cihlami obetkána.
Nad ní stříška malá,
aby do ní smítka nepadala.
Mezi ní byl rumpál malý,
černým provazem obtočený,
na něm kyblík přichycený.
Kyblík vodu nabíral,
nahoru ji Jiřík vytahoval,
potom vodou zahradu zalíval.
Zalíval tu záhony, kde rostly i jiřiny,
jiřiny i slunečnice, které otáčely k slunci líce.
Plno váz tam také stálo,
květiny v nich na slunce se smálo.
Stromy vysoké tam také byly,
ptáci nad nimi křídly mávali,
a na Jiříka volali:
„Nezapomeň taky na nás,
do zobáčku ať něco dáš.“
Jiřík, ten jim zamával
a zahradu dál zaléval.

Ptáčátka

Máma a dvě ptáčátka
sedí v hnízdě samotná.
Čekají, až táta se jim vrátí z lovu.
A něco dobrého vloží do zobanu.
Čekají v hnízdě, skrytém v stromu,
čekají, až táta se vrátí z lovu domů,
maminka, ta zatím hlídá ptáčátka,
aby nevypadla z hnízdečka,
neb hnízdo na vysokém stromu
ukryté mezi větvemi
a ptáčátka by spadla dolů,
kde liška má svou noru.

Babka

Já na obláčku seděla, a dolů jsem se dívala.
Já viděla jsem jednu babku, jak pod kola auta
se dostala, auto ji přešlo a byl klid.
Ta babka, co dole ležela, měla šaty jako já
mívala, a obličej, ten přece můj byl
– jak jsem se tam dostala? Když sedím tady
na obláčku a čekám, kam mě zaneše.
Já byla mrtvá, teď to vím, kam letím, to nevím.
Letím snad do nebička, kde přebývá má matička,
tatíček i synek můj, i manžel můj,
tam na mě čekají a radují se, že už se brzy dočkají, až
i já tam s nimi budu?
Tak prrr, já ještě tady plno práce mám.
Musím se ještě pravnoučat dočkat a pak
je kolíbat.
Tak, babko, vstávej a na zemi se neválej
a do pořádku se trochu dej a nějaký čas tu ještě
pobývej a na svou rodinu, co je tam nahoře,
vzpomínej, ale zde ještě dosti práce máš,
tak vstávej a dej se dohromady, ať ještě
chvilí můžeš zůstat tady. **M. V.**

Drazí přátelé,

všichni víme a známe pocit strachu. Když nevíme, co je před námi v blízké budoucnosti. Jak často bojíme se všeho, co neznáme. A přitom v Bibli je mnohokrát sděleno trpícím a ustrašeným, aby neklesali na mysli a nepodléhali svému strachu. 365x, vlastně na každý den je v Bibli vyjádřeno „neboj se!“ A Ježíš nám k tomu dodává: Já jsem světlo světa, kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života (Jan 8, 12). - Jistě ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět (Jan 16,33). To jsou slova plná naděje. A tak si můžeme ve své mysli přát: Pane Ježíši, ať mi na cestu tohoto pozemského putování svítí tvé světlo, ať má duše vidí, že u tebe je život, že tvá láska nás provází na každém kroku, v nemoci, v bolestech i opuštěnosti. Zvláště, když za mnou nikdo nepřichází. Když se cítím osaměle, i když je kolem mne hodně lidí a mluví na mne, nikdo mne neposlouchá a nevnímá, co říkám. Napomínají mne k trpělivosti, ale mě to unavuje. Víím, že někdy si stěžuji na všechno možné a druhé lidi tím obtěžuji. Když si to uvědomím, trápím se proto tím víc, a propadám do své samoty ještě hlouběji. Pane Ježíši, vstup, prosím tě, do té mé samoty, dej mi z ní vyjít, ať poznám zase trochu té vnitřní radosti. Obrát mě, ať vidím v lidech své bližní, a ne své nepřátele. Dej mi odvahu svěřit své úzkosti a bolesti těm, kteří jsou kolem mne, ale také mi dej sílu slyšet to, čím oni žijí. Ať poznám cenu, kterou mám v tvých očích a dívám se na sebe skrze lásku, s kterou mne provázíš v každé chvíli mého života. Buď můj přítel. - Možná, že tak málo děkujeme za péči, kterou dostáváme každý den z rukou sestřiček, sociálních pracovníků, z personálu našeho zařízení a dobrého vedení našeho domova. Mají těžkou a odpovědnou práci a ne vždy za to slyší poděkování. Pane Ježíši, prosíme za ně. Daruj jim klid k práci a sílu k zvládání úkolů, které mají před sebou. Požehnej jejich osobním životům i jejich práci, prosíme tě, aby nacházeli uspokojení z dobrého splnění svých úkolů a radost z naplnění toho, že pomáhají těm nejslabším, těm nejpotřebnějším. Neboť ty jsi řekl: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratrů i sester, pro mne jste udělali (Mt 25,40) - Milujte se navzájem; jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci (Jan 13, 34-35) - Pomáhejte si, jak je to možné. Rozdávajte radost, klid a pohodu kolem sebe. To je úkol, poslání pro nás všechny lidi, aby svět zářil naším vnitřním sluníčkem. Přeji vám všem hodně zdraví, zvláště život Bohu milý.

Váš jáhen Pavel Urban

ŘECKÉ OSTROVY - 7. díl

Karpathos (řecky Κάρπαθος) je řecký ostrov, který leží v Egejském moři východně od Kréty. Je druhý největší v Dodekanech po Rhodu. Těsně k němu přiléhá malý ostrov Saria, který spolu s ním tvoří jednu obec. Jihozápadně od něj se nachází ostrov Kasos, který spolu s obcí Karpathos tvoří regionální jednotku Karpathos. Ostrov má rozlohu 324,7 km². Ostrov je převážně kamenitý a hornatý s menším množstvím zeleně. Nejvyšší horou Karpathosu je Kali Limni (1215 m n. m.). Z vrcholu jsou za dobrého počasí výhledy. Ostrov je ošlehaný větrem, protože po většinu dní v roce na něm fouká. S tím souvisí i to, že se na moři často tvoří vlny.

Zdroj: wikipedia

VÍLY

*Víly díky, díky víly,
na konci svého žití tak,
jak to obvykle bývá,
jsem se dozvěděl,
že každá víla není zcela bílá.*

*Máme různé víly dle barvy,
dle povolání a poslání.
Máme víly zlatokopky,
víly co tančí s tyčí,
ale takové nám těžko stačí.
Jsou víly, kterým za celý život
jedno mimčo stačí,
ale my potřebujem víly
k usnadnění zbytku našeho žití,
protože naše tělo a smysly
vyčerpaly se v boji o přežití.*

Ty nechtějí čichat jenom CHANEL 5 a tančit s tyčí.

*Jejich poslání a vyvolení
je značného rozsahu v daném normálu,
jehož mnozí z nás mají pomálu.
Rozsahu v péči o naše utýrané tělo
i zčásti unavených duší,
a ještě tvrdí, že jim tato práce svědčí,
mají také rodinu svoji a svoji duši,
snad opravdu od Boha mají pověření.
Jejich označení je bílo zlaté
a ty bílo modré jsou stejně dobré.
A nechybí jim nikdy úsměv,
jež pohlazení tuší, že uleví naší duši.
Když mě ďábel na kolena srazil,
i po mé duši bažil,
a to už se díky vílám marně snažil,
pomohly poté žít zbytku mého těla,
ale ani kousek mojí duše nemá.
Až přijde ta Zubatá paní s kosou
a spolu s „Milosrdnou lží“
přetnou tok mých dní,
já řeknu „Chci napsat ještě nějakou sloku.“
a ony řeknou „Kdepak hochu,
na to jsi měl hodně roků?!
a postupuj dále, je vás tady víc.“*

*Víly vám díky, vy zůstáváte a množte se,
mám vás rád.*

S poděkováním a s úctou děkuji kolektivu oddělení A2 Domova seniorů
Háje Praha 4, a dále
věnováno všem ženám a dívkám pečujícím o nemohoucí spoluobčany
a naše bližní. **P. J.**

5 „zdravých“ sladidel, která vám můžou ublížit

Cukr – dává slast i nadměrně škodí. Proto se často přikláníme k jeho méně kalorickým alternativám v domnění, že se tomu druhému vyhneme. Jenže ani sladidla, která se tváří neškodně, úplně nevinná nejsou. Na která byste si měli dávat největší pozor?

1. Surový třtinový cukr

Sladíte třtinovým cukrem v domnění, že užíváte zdravou alternativu? Chyba. Tato šelma schovávající se za všestrannost, širokou dostupnost a karamelovou chuť je ve skutečnosti podobná bílému cukru více, než se na první pohled zdá. Oba jsou tvořeny sacharózou, molekulou složenou ze dvou jednoduchých cukrů – glukózy a fruktózy. Stejně jako u běžného cukru i nadměrná konzumace toho třtinového může přispět k nárůstu tělesné hmotnosti a zvýšení rizika cukrovky a srdečních chorob.

2. Agáвовý nektar

Společně s javorovým sirupem byl nektar z agáve jedním z prvních tekutých rostlinných sladidel, která u nás platila za zdravá. Agáвовý sirup sestává především z fruktózy, která údajně nemá na hladinu cukru nebo inzulinu v krvi velký vliv. Proto platí za zdravé sladidlo a objevuje se dokonce i v obcerstvení pro diabetiky. Nadbytek fruktózy způsobuje ukládání tuku v játrech a vede k poruše v účinku inzulinu. To může dlouhodobě narušit kontrolu hladiny cukru v krvi. Jinými slovy si na cukrovku nabíháte úplně stejně, jako když se ládujete normálním cukrem.

3. Sukralóza

Sukralóza je sladidlo prodávající se pod názvem Splenda. Můžete s ním osladit kávu či čaj nebo jím nahradit cukr při pečení. Tvrdilo se, že na rozdíl od běžného cukru nemá vliv na hladinu cukru v krvi ani na hladinu hormonů, které se na její regulaci podílejí. Některé výzkumy však jasně hovoří proti jejímu užívání. Podle nich může snižovat množství přátelských bakterií ve střevech, oslabovat imunitu a zvyšovat riziko zánětu i nabírání.

4. Sorbitol

Sorbitol je cukrový alkohol, který se přirozeně vyskytuje v mnoha druzích ovoce a v některých rostlinách. Je typický jemnou chutí, pro kterou se skvěle hodí ke slazení nápojů a dezertů. Působí ale jako projímadlo, které stimuluje pohyb v trávicím traktu. Ve vysokých dávkách může vést ke vzniku zažívacích potíží, jako je nadýmání, plynatost, bolesti žaludku, křeče a průjem.

5. Aspartam

Populární umělé sladidlo Aspartam je běžnou součástí dietních verzí některých potravin, jako jsou nápoje bez cukru, zmrzlina, jogurty, bonbóny nebo žvýkačky. Studie ale jeho nadužívání spojují se snížením hladiny dobrého HDL cholesterolu, což je jeden z rizikových faktorů onemocnění srdce.

U některých jedinců také může vyvolávat bolesti hlavy, závratě a deprese.

Zdroj www.prozeny.cz

Stravovací komise

Dne 18. 6. proběhla stravovací komise. Opět kuchyně přesoluje polévky, pomazánky jsou řídké nebo přesolené. Dále kuchyně někdy výrazně koření a maso bývá dost tvrdé. Budeme se snažit tyto chyby napravit.

Mexiko

Mexiko, plným názvem Spojené státy mexické, španělsky Estados Unidos Mexicanos, je federativní republika na americkém kontinentě. Geograficky se nachází drtivou většinou na území Severní Ameriky, geopoliticky bývá ale často řazeno mezi státy Střední Ameriky.

Dosavadní prezident Enrique Peña Nieto nemohl podle mexické ústavy ve spolkových volbách roku 2018 znovu kandidovat. Novou hlavou státu byl dne 1. července 2018 zvolen 64letý Andrés Manuel López Obrador, který se úřadu ujal 1. prosince 2018.

Spojené státy mexické jsou americká země. Na severu hraničí s USA a na jihu s Guatemalou a Belize. K Mexiku patří také několik ostrovů ležících na západě v Tichém oceánu, a na východě okolo pobřeží v Mexickém zálivu, či Karibském moři. Nejnižším bodem je prolákлина nedaleko Mexicali (−10 m).

Mexiko leží na západní polokouli, v jižní části Severní Ameriky. Na severu sousedí s USA. Hranici v délce 2597 km tvoří částečně řeka Rio Grande. Na jihu hraničí Mexiko s Guatemalou (962 km) a Belize (176 km).

Mexiko má poměrně málo řek. Největší řekou je pohraniční Río Bravo del Norte (v USA zvaná Rio Grande). Spojené státy mexické jsou federativní republikou s ústavou z roku 1917, ve které je zakotveno, že volební právo mají všichni dospělí občané starší 18 let. Mexiko má tzv. prezidentský systém. Hlavou státu i vlády je prezident (presidente de México), jenž je volen lidem při spolkových volbách na jediné šestileté období. Prezident soustřeďuje ve svých rukou veškerou exekutivní moc.

Nejslavnějším mexickým výtvarným umělcem je malířka Frida Kahlo, jistě i díky slavnému biografickému filmu se Selmou Hayekovou v hlavní roli. Její muzeum v Ciudad de México (Museo Frida Kahlo), tzv. Modrý dům, který byl i jejím domem rodným, dnes patří k nejvýznamnějším mexickým kulturním institucím.

Zdroj: wikipedia

Rozloučili jsme se: Vomáčková Vlasta, Pokorná Věra, Čelišová Jitka, Němeček Jan, Mgr.

Rozmarné léto

Tentokrát Hájek sáhl nikoliv po povídce, nýbrž po úryvku z klasiky. Následující text jistě znáte všichni, a snad si při jeho četbě vybavíte i stejnojmenný film Jiřího Menzela s nezapomenutelnými protagonisty: Rudolfem Hrušínským, Vlastimilem Brodským, Mílou Myslíkovou, Janou Preissovou, Františkem Řehákem a Arnoškem Jiřího Menzela.

Lázeňské místo Krokovy vary

Na podivuhodné řece Orši leží město dobré pověsti a dobré vody. Voda vyvěrá na stinných místech a devět nejmohutnějších pramenů, zachycených devaterou studnicí, je označeno jmény devíti Múz. Jde o lázně Krokovy Vary. Jde o město otevřené, vystavené zpola z cihel, zpola z bláta a z kamene, o město pochybeného stavitelství a stálého zdraví.

Ha, říkává varský starosta, snímaje karty, u nás se nezahlí. Hej rup! naše osada v pospěchu a v ušlechtilém závodění přichází k červnu šestého měsíce nezpovzdívši se a vyčkávajíc pravidelné lhůty. Nuže v těchto koninách účelnosti a kvapícího času (ach, kdepak se zhurta nestárne a kde je obyvatelstvo, jehož prostředky nejsou posvěceny) bylo několik usedlostí a něco majetku dosti starobylého. Byl získán z největší části ve hře, jež se nazývá MALÁ - VELKÁ nebo MALÁ BERE. Je to majetek požehnaný a je dobře spravován, neboť, namoutě, zdejší měšťané jsou kovaní kupci a nic jim nepřekáží, že jsou Krokovy Vary lázně jen deváté velikostí, nevhodné oblačností, chabého záření slunečního, neprosákavé půdy a zřidel nikoliv vroucích. Necht' si! Třebas nemá kanalisace, je to přece město bodré a počestné.

Čas

Kalendář more Gregoriano rudl prvou nedělí červnovou a zněly veliké zvony. Čas šel vpřed rychlým krokem jako tomu bývá vždy ve chvílích prázdně a o velikých svátcích. Blížila se hodina osmá, hodina, o níž se vypráví, že je to čenich smečky denního času a že vás vyslídí, stůj co stůj.

Stáří a poloha ústavu Antonína Důry

V tuto chvíli zpěvem a rozmarnou hrou byl počat děj tohoto vypravování v plovoucím domě Důrově. Prám Antonínův, na němž jsou zbudovány lehké stavby plovárenské, jest upoután, kde se hřbet Orše poněkud čeří, větře písčinu zvíci padesáti sáhů. V těchto místech břeh směrem k městu je pokryt vrbinami, končícími se před zahradami jircháří a výrobců oplatek. Zarůstá příliš každého léta, zachovává vzhled ježatosti téměř neušlechtilé. Nikdo jich neštípí, a těm, kdo jdou k řece, nezbyvá než maličko stezek, žel, úzkých. Na počátku cest je zaraženo po tyči zhruba omalované, jež, jako oslice sedlo, nese nápis: Říční lázně.

Pokračování na straně 15

„Ach ovšem,“ děl purkrabí, jemuž se kdysi v století čtrnáctém namanulo jednati zpřima, „ach ovšem, koupejme se!“ Řka to, prošel křovisky až k písčině a vykonal, co byl již řekl. Od těch dob, pokud paměť sahá, se užívalo těchto míst podle jejich určení.

Antonín Důra

Dozpívav svoji písničku, veliký Antonín složil ruce na zádech a maní dýchal na kuličku teploměru. Sloupec téměř neúplatný sotva se pohnul a Důra znamená tuto řádnost měl několik myšlenek, jež se vystřídaly v sledu míšených karet.

„Tento způsob léta,“ děl vposled, odvraceje se od přístroje Celsiova, „zdá se mi poněkud nešťastným. Je chladno a můj dech, jakkoliv jsem nepozřel vody, je mrazivý. Který měsíc nám zbývá, jestliže ani červen není dost vhodný, abychom pečovali o zdraví a o tělesnou čistotu?“

Nuže, ať je podnebí příznivé čili nic, tyto věci nesnesou odkladu.“

Řka to, ujal se mistr řemene, svlékl svůj šat a dívaje se dolů do vody, jež zrcadlila jeho dlouhé zarostlé nohy, roubení bazénu a nebeskou báň, znamenal obraz obrácené nádoby, kterou kdosi neuměle postavil právě na okraj, a dodal: „Ach, plovárna a tato číška jsou prázdné.“

Věci soudobé a kněz

V tu chvíli kanovník Roch, muž, jenž lépe než kdokoliv jiný znal cenu mravnosti, vkročil na říční hráz vroubící druhý břeh. Odříkáváje báseň či modlitbu vhodnou pro tento denní čas, měl dosti pokdy, aby se díval na všechny strany, a tu nebylo nesnadné spatřiti mistra Antonína Důru, jenž, maje jazyk ven vyplazen a oči zvlhlé, prodléval nad svou číškou.

„Hej,“ vykřikl kanovník, „hej, pane, počínáte pozdě svůj sabat, což nezní zvony dosti silně? Sesedněte se svého koštěte, vidím je zřetelně mezi vašimi stehny. Zanechte ohavnosti, jež vás zahubí. Vemte si plášť nebo utěrku, která visí na zábradlí vaší ohavné stoky, jinak, u všech všudy, přejdu na druhý břeh a vyprázdním vaši láhev do Orše.“

„Budiž,“ děl Antonín méně tělesné držení, „čiňte si po libosti a přejděte. Spěchejte a vizte všechny podrobnosti svého omylu, poohlédněte se po koštěti v mých koutech a jste-li dosti zručný, abyste našel obsah v láhvi, nebudu vám pro to činiti výčitek. Nuže vykročte, udeřte sandálem do tohoto proudu. Chtěl bych říci několik pravd, jež je nutné slyšeti v pravý čas.“

Kněz zavřel knihu, zanechav mezi listy sevřený ukazováček, usedl na kamenný náhon a jal se odpovídati, poněkud spílaje a přece nepřekročuje mezí ušlechtilého hovoru.

„Jaký jste to,“ řekl, „nečistý hmyz, jenž odkládá kalhoty tak snadno, jako poctivý člověk svoji čepici? Kdo byl váš učitel? Kdo vám vštípl tyto mravy?“

„Dobrá,“ děl Antonín, zapaluje si doutník, který mimo nadání našel v kapse pláště, jež zapomněl zákazník z minulého dne, „dobrá, mohu vám vypravovati o svých učitelích, kteří vesměs byli dobráci a lidé učení. Avšak nesměšujte mne s nemravy. Odložil jsem své spodky z dobrých důvodů. Neboť kůže, jak se doposud vykládá v týchž školních místnostech, kam jsem chodíval za svým obecným vzděláním, je uzpůsobena k dýchání a velmi si ho žádá.

Byly mi vštípeny názory zdravotnické, přijal jsem je a jsem jich dbalý s velikým prospěchem svého těla. Jděte mi k šípku se svou knihou ód a s prstem, jenž hryže omletý řádek, nemoha se dobrati smyslu. Jděte, vy vykladači ohavnosti, klábosících liter a dýchavičných řádků, jimž se zamloulo kulhati podle pravidla.“

Řka to, jal se plavčí mistr sestupovati po schůdcích a vhroutil se do bazénu.

„Jsem zde, mluvil dále, snášeje chlad vody jako statečný člověk, abych vám odpověděl na všechna utrhaní, jimiž mne zahrnujete od pěti let, avšak smočil jsem si ruce a je příliš pozdě, abych vyňal z úst doutník, a příliš záhy, abych jej odhodil.“

„Jakže,“ zvolal abbé, „vy byste chtěl opakovati příhodu z bajky o vráně, jež ztrácí sýr! Probůh, podržte si svůj doutník a buďte němý.“

Vojín Hugo

Za těchto hovorů lité vybroušenosti vešel na plovárnu Důrovu muž asi padesátiletý, jehož lýtka prozrazovala střehy šermířské a jehož ruce vězely v rukavicích. Byl oděn jako anglický myslivec a jeho

royalistická tvář bez jizvy nesla tukový nádorek zvící ořechu nad úhlem levé čelisti.

„Dobrý den,“ řekl z oblaku vybraných stájových vůní.

„Dobrý den,“ odušil mistr Důra, „konám cvičení, s nimiž jste obeznámen a jež už sdostatek rozvzteklila kanovníka. Poshovte mi, abych obeplul nádrž.“

„Zajisté, nepohněvá-li můj souhlas abbého, nechci vám překážeti,“ odpověděl příchozí a usedl na stoličku, co plavčík, nesa doutník v ústech, čeřil hladinu bazénu.

Duchovní na druhém břehu založil stránku a odloživ knihu, opětovně pozdrav.

„Dobré jitro, majore. Domníváte se doposud, že shovívavost, již osvědčujete vůči tomuto pošetilci nevýrazného ducha, je správná?“

„Ano,“ děl myslivec, „tělocvik mistrův se zdá příhodným a jeho duch, jakkoliv je jen plavčíkem, je dosti hbitý, aby vám rozmanitě odpovídal. Mohl bych zabrániti, aby nevstoupil do lázně, avšak přišed, spatřil jsem jej již pohroužena do vody a plovoucího. Proč mám rušiti věci, jež trvají?“

„Pah,“ vykřikl abbé, „býval jste vždycky nadšenec času, ačkoliv je jisté, že pomíjíte věci věčných. Nu dobrá, bude se vám odpovídati z těchto chyb. Kniha, kterou jsem odložil, je dosti blízká, aby nám připomenula, co jest trvání, je stará 2 000 let. Majore, dejte pozor, co chci říci.“

„Pane,“ děl Důra, vylézaje z vody, „major nečetl vaší knihy a nebude jí čísti, ani kdyby byla ještě starší. Což je tak pošetilý, aby věřil, že staří oslové hýkají lépe? Přišel lovit ryby a vy, křiče ze všech sil, je zaháníte.“

Zatím major otevřel skříňku, již přinesl z komory Důrovy, navlékl dešťovku na udici a vmetl ji do proudu.

„Nikoliv,“ děl, „shledávám jakési zaujetí v těchto hovorech, a třeba by nebyly dosti ušlechtilé, připouštím je, neboť zaujetí jsou odlesk vášní. Co jest velikého mimo oblohu věčně modrou a vášně věčně krvavé?“

Pozorování povětrnosti

„Snad vám abbé odpoví, chcete-li to věděti,“ pravil plavčí mistr, oblékaje košili, „avšak nevěřím, že se vám podaří udržeti tvrzení o modré obloze. Neboť tento červen úhrnem nestojí za nic. Vím, že jste chtěl uvést barvu blankytu v blízkosti krve, avšak tato snaha, jakkoliv jste šlechtic, je přílišná. Přihlédněte blíže, majore, nezdá se vám, že počasí je prožlukle mizerné a div že neprší? Vidím hromadu mračen a škvírami modř, jež se mi nezdá ani původní.“

Rozhlédněte se po všech čtyřech stranách tohoto nebe,“ hovořil dále Antonín, maje tvář skrytu v košili a opisuje veliký vzdušný kruh rukávem, v němž paže vězela jen zpola. „Rozhlédněte se a nespátříte nic než vyzviženou mlhu, vodorovně vrstvenou. Hle, výstupné proudy, unášející páru od povrchu zemského k rosnému bodu. Těch sloh a oblačných stěn a těch pletichářských mlžinek! Žel, pánové, jsem příliš chud, než aby mi bylo dovoleno býti hněvivým. Avšak chtěl bych zaklíti téměř bezprostředně.“

Jiné rozhovory

„Odkud tyto rozpaky,“ vykřikl kanovník, „cožpak jsem vás neslyšel láti celou hodinu?“

Antonín odpověděl, že se kanovník může myliti, neboť prodlévá na druhém břehu a Orše v tomto období je široká.

„Vaše uši,“ děl, „zalehly hukotem knih, jež pořvávají, i jsou-li zavřeny. Co jsem vypouštěl dva nebo tři vzdechy, slyšel jste některého z církevních otců.“

Řka to, oblékl si plavčí mistr kalhoty již bez nesnází a zapjav je, usedl vedle majora. Royalista, jehož trpělivost nebyla nepřeborná, trhl prutem a odepjav udici, složil rybářské náčiní. Potom vstal a pokojně odzátkoval láhev.

„Kdybyste nevyřizovali pře křikem,“ pronesl, nalévaje tři číšky, „mohl bych vám býti tu a tam užitečným, avšak pokud mohu souditi, vaše zadostiučinění je, máte-li poslední slovo.“

Tolik tedy úryvek z humoristické novely Vladislava Vančury Rozmarné léto z roku 1926 s původní ilustrací Josefa Čapka.

Citační záznam této e-knihy: VANČURA, Vladislav. *Rozmarné léto* [online]. II. Josef Čapek. V MKP 1. vyd. Praha: Městská knihovna v Praze, 2013 [aktuální datum citace e-knihy – př. cit. rrrr-mm-dd]. Dostupné z: http://web2.mlp.cz/koweb/00/03/84/40/72/rozmarne_leto.pdf.

2.7.1940 se narodil český novinář a manažer **Pavel Pecháček**. Po srpnové invazi v roce 1968 emigroval do Německa a téhož roku začal pracovat pro rozhlasovou stanici Svobodná Evropa. V 70. letech přestoupil do Hlasu Ameriky, kde pracoval až do roku 1989, poté se ujal řízení českého vysílání Svobodné Evropy a to vedl až do roku 1994. S celou českou redakcí Svobodné Evropy potom přešel jako šéfredaktor do nově zřízené redakce Český rozhlas 6/Rádio Svobodná Evropa. Letos oslaví 80 let.

2.7.1930 se narodil český spisovatel a sportovní novinář **Ota Pavel**. Narodil se v Praze jako nejmladší syn židovského obchodního cestujícího Lea Poppera. Za druhé světové války, po transportu otce a obou starších bratrů Jiřího a Huga do koncentračního tábora, žil sám s matkou, která nebyla židovského původu, v Buštěhradě. Jeho otec i bratři naštěstí válku přežili. Ota se po válce prosadil jako sportovní redaktor v Československém rozhlasu a v časopisech Stadion a Československý voják. Právě v těchto časopisech také publikoval první povídky. Ota Pavel trpěl těžkou psychickou poruchou a od roku 1966 odešel proto do invalidního důchodu. Zemřel předčasně ve 42 letech. Jeho povídky, ve kterých čerpal především z dětství, však zůstanou v paměti čtenářů navždy – ať už jde o knihu Smrt krásných srnců, Jak jsem potkal ryby nebo třeba Pohádku o Raškovi. Nezapomenutelný je i film Karla Kachyni Smrt krásných srnců.

2.7.1995, tedy před 25 lety, zemřel vynikající český dirigent **Zdeněk Košler**. Zdeněk Košler se těšil mimořádnému renomé i ve světě. Rok pracoval jako asistent Leonarda Bernsteina, spolupracoval s řadou předních světových operních scén i orchestrů. Jeho koncerty se vyznačovaly objevnou dramaturgií a vysokými nároky na interprety. Jako dirigent je podepsán pod celou řadou vynikajících nahrávek vážné hudby.

3.7.1940 se narodil český chirurg **Pavel Pafko**. Mediální známost získal v prosinci 1996 operativním odstraněním plicního nádoru prezidentu republiky Václavu Havlovi. V prosinci 1997 provedl se svým týmem první transplantaci plic na území České republiky. Dne 28. října 2013 ho prezident Miloš Zeman vyznamenal medailí Za zásluhy. V roce 2015 byl pasován na Rytíře českého lékařského stavu. Letos slaví profesor Pafko 80 let.

5.7.1880 se narodil houslista a hudební skladatel **Jan Kubelík**. Byl žákem Otakara Ševčíka, po koncertech ve Vídni na přelomu 19. a 20. století o něm hudební kritikové psali, že by ho ve středověku „upálili jako čaroděje“. Jan Kubelík se proslavil již v raném mládí nejen v Evropě, obrovský ohlas sklízel opakovaně v USA i v dalších zemích amerického kontinentu, jako jeden z prvních československých umělců koncertoval i v Sovětském svazu. Jeho virtuozyt obdivovali a milovali posluchači všech kontinentů. Dalo by se říci, že většinu života strávil vlastně na cestách, vždy však propagoval českou hudební tvorbu a byl také štědrým mecenášem českým umělcům. Natrvalo se do Československa vrátil až v roce 1938. Začátkem okupace ještě stihl s Českou filharmonií připravit a odehrát deset koncertů z vrcholných děl světové houslové tvorby, ale v roce 1940 zemřel na rakovinu. Pochován je na vyšehradském Slavíně. Synem Jana Kubelíka je neméně proslulý dirigent Rafael Kubelík, houslista René Kubelík je jeho vnukem.

7.7.1940 se v Liverpoolu narodil britský bubeník, zpěvák a herec sir **Ringo Starr**. Ringo je přezdívka, sir Ringo se jmenuje Richard Starkey, a přesto, že skupinu Beatles nezakládal, stal se jejím členem až v roce 1962, je s nimi nesmazatelně spjat. Když se řekne Ringo Starr, z dálky zní už navěky Yellow Submarine. Po rozpadu Beatles se Ringo dále výborně uplatňoval jako vynikající bubeník, stal se ale také vyhledávaným a oblíbeným filmovým a televizním hercem. Letos slaví 80. narozeniny.

11.7.1920 se narodila česká divadelní, filmová a televizní herečka a dabérka **Dana Medřická**. Dodnes je odbornou veřejností i diváky považována za jednu z našich největších hereckých hvězd 20. století. První velký úspěch jí přinesla role Slávky Hlubinové ve Šrámkově Měsíci nad řekou, v níž zazářila ve stejnojmenném filmu Václava Kršky z roku 1953. Na scénách Městských divadel pražských v letech 1954–1959 a Národního divadla (1959–1983) vytvořila desítky ženských postav.

K jejím životním rolím patřila Blanche v Tramvaji do stanice Touha T. Williamse, titulní role v Brechtově Matce Kuráži, a především Erži Orbánová v Kočičí hře maďarského autora Istvána Örkényho. Zaslouhou mistrovského výkonu Dany Medřické se Kočičí hra stala jednou z divácky nejúspěšnějších inscenací v historii Národního divadla a dosáhla 403 repríz. Dana Medřická má na svém kontě také desítky filmových a televizních rolí, připomeňme aspoň film Ošklivá slečna, Schormův Návrat ztraceného syna, Nyolu v Radúzovi a Mahuleně ve filmu Petra Weigela, nebo Kachyňův film Fandy, ó Fandy.

11.7.1895 se narodila jedna z prvních českých filmových hvězd, **Susanne Marwille** (vlastním jménem Marta Schölerová). Susanne Marwille byla herečka a scenáristka, manželka režiséra Martina Friče. Proslavila se jako typ osudové ženy už v éře němého filmu, uplatnila se ale i ve zvukovém filmu, a to i díky svému šarmu, inteligenci a v neposlední řadě pohybovému talentu. Susanne Marwille je navíc podepsána pod řadou prvorepublikových filmů jako autorka námětu i scénáře. Poslední roli Polany přijala ve filmu Hordubalové podle románu K. Čapka v režii Martina Friče v roce 1937. Zemřela v roce 1962.

13.7.1925 se narodil český muzikolog a novinář **Ivan Medek**. Ivan Medek byl synem generála a spisovatele Rudolfa Medka, jeho bratrem byl jeden z neoriginálnějších českých malířů 20. století Mikuláš Medek. Ivana Medka vyhodili po okupaci v osmašedesátém ze Supraphonu, kde pracoval jako redaktor a dramaturg, po podpisu Charty 77 jej StB vytrvale šikanovala, až Medek v roce 1978 emigroval do Rakouska. Odtud spolupracoval s Hlasem Ameriky, Radiem Svobodná Evropa, rozhlasovou sekcí BBC nebo stanicí Deutsche Welle. Po roce 1989 spolupracoval s Českou filharmonií, v letech 1996-1998 byl vedoucím Kanceláře prezidenta republiky. Ivanu Medkovi byl roku 1991 propůjčen Řád T.G. Masaryka, byl nositelem medaile Za zásluhy. Zemřel v roce 2010.

21.7.2015 zemřel ve věku 84 let na Manhattanu americký spisovatel, esejista a dramatik **Edgar Lawrence Doctorow**. proslulý zejména svými nekonvenčními „historickými“ romány o Spojených státech, jejich dějinách a společnosti. Doctorow ve svých často poněkud mystifikačních výletech do historie i současnosti Spojených států americkou společnost opravdu nešetří. Češi znají tohoto autora zejména díky románu Ragtime, který v mistrném překladu Jiřího Joska vyšel v roce 1982; spolu s Josefem Hellerem a Kurtem Vonnegutem patřil Doctorow ke zdrojům intelektuální energie a zážitku svobody myšlení a ironie v normalizačních 80. letech. Ragtime u nás rezonoval i díky tomu, že podle něho v roce 1981 natočil Miloš Forman stejnojmenný film. Diváci České televize se mohli s E.L. Doctorowem setkat v pořadu Na plovárně v roce 2007.

22.7.1920 se narodil český historik umění, umělecký kritik a překladatel **Jiří Kotalík**.

Dnešní podobu Národní galerie s řadou reprezentativních prostor, jako je Šternberský palác, Zbraslavský zámek, palác Kinských, Jiřský a Anežský klášter, jízdrny Valdštejnského paláce a Pražského hradu považujeme za samozřejmost. Ve skutečnosti je to výsledek neúnavné organizační a manažerské práce Jiřího Kotalíka z doby, kdy byl více než dvacet let legendárním ředitelem Národní galerie v Praze. On zachránil před demolicí požárem zničený Veletržní palác. Historikem umění a pedagogem je i jeho syn Jiří T. Kotalík. Jiří Kotalík zemřel v roce 1996.

24.7.1860 se narodil český malíř, grafik a designér období secese **Alfons Mucha**. (Zemřel 14.7. 1939.) Slávu rodáka z Ivančic na Moravě založil na přelomu let 1894/95 plakát k divadelní hře Gismonda v hlavní roli se Sarah Bernhardtovou. Spolupráce s největší evropskou divadelní star vynesla Muchovi nevídaný ohlas a také existenční jistotu – Mucha získal smlouvu na dalších šest let a navrhoval pro Bernhardtovou a její divadlo nejen plakáty, ale celou scénografii, kostýmy, všechny propagační předměty. Koncem 19. století se tak Mucha stal významným a průkopnickým secesním umělcem, jehož výtvarný styl udával tón. Jeho životním dílem je ale cyklus velkoformátových pláten Slovanská epopej, na kterém pracoval téměř osmnáct let. K uctění tohoto světoznámého českého umělce, který dodnes inspiruje, připravuje režisér Roman Vávra film Svět podle Muchy, který má být kombinací hraného a dokumentárního filmu.

Zdroj: česká wikipedia, <https://www.fdb.cz/> a další internetové zdroje na seznam.cz

Je léto a tak se sluší nabídnout i lehčí čtení, které neslouží ničemu jinému než pobavení. Jde ale o pobavení vkusné a vtipné, v tradici, kterou kdysi založil Zdeněk Jirotka slavným Saturninem. Někteří čtenáři už možná tuší, kam Knižní hlídka míří – ano, je to tak, k novince **Miroslava Macka**, který před časem napsal pokračování Saturnina a nyní servíruje čtenářům zprávu ze svatební cesty. Knížka **Ona a já aneb Manželem snadno a rychle** míří do Vídně, a to do Vídně snů, do doby předválečné. Jednoduché vyprávění je „nadívané“ půvabnými historkami vyprávěčova otce, příhodami dalších rodinných příslušníků i přátel a známých a líčením okouzující novomanželky. Autor, sám labužník a bonviván, nabízí i čtenářům nejen potěšení z šarmu dam, ale také kulinářské hody a bohatou nabídku skvělých vín. Čtení na léto z nakladatelství XYZ se vším všudy.

Také další titul z červencového výběru – **Dveře do zahrady** od **Lydie Romanské** – nikoho neunaví. Jde o útlou sbírku fejetonů a črt, inspirovaných přírodou, a to přírodou soukromou, tedy vlastní zahradou, ale i procházkami a cestami po naší vlasti. Názvy některých textů - *Kdy je myš mokrá jako myš? Co dělají brambory v květinovém záhoně? Jak se chovat, když v lese potkáte koně? A jak se píská na žaludovou píšťalku?* prozrazují nejen smysl pro humor, ale velký cit pro češtinu. To je dnes stále vzácnější zboží. Vydalo nakladatelství Bondy.

Také titul **V bílém plášti** z nakladatelství Listen přináší povídky. Všechny příběhy z pera nejlepších současných českých autorů spojuje lékařská profese. Vyprávějí příhody mužů a žen v bílých pláštích, na jejichž práci závisí naše zdraví a leckdy i život. Šest povídek z prostředí nemocnic, sanitek i zubařských ordinací nahlíží z pohledu doktorů, zdravotníků, ale také pacientů a jejich blízkých na nemoci, přicházející stáří, naděje i životní krachy. **Petra Soukupová, Alena Mornštajnová, Petra Dvořáková, Marek Epstein, Irena Hejdová a Markéta Hejkalová** vzdávají V bílém plášti hold tomu nejvšednějšímu, úsměvnému i bolestnému, co zažívají lékaři i pacienti. Autoři nevolí příliš vypjaté situace, naopak vyprávějí o tom, co dříve či později zažije každý. Krmítko Petry Soukupové vypráví o ženě, která téměř nemohoucí účtuje z nemocničního lůžka se světem, s nímž ji spojuje jen pohled z okna. Alena Mornštajnová v Kopretině ožívuje trauma z dětství spojené s povinnými školními návštěvami u zubaře. Scenárista Marek Epstein vypráví o kolonoskopii v poloze groteskní nadsázky. Poněkud mrazivý úsměv vyvolá i povídka Petry Dvořákové; vykresluje celou škálu lékařových úkonů včetně úředničení přes konflikty se simulanty až po boj o holý život pacienta. Lékařské prostředí tato autorka dobře zná, loni na podzim vydala román Chirurg. Irena Hejdová si v povídce Ježíšek má taky zuby vypůjčila z lékařského prostředí pouze kulisy zubařské ordinace a sepsala poněkud vánoční romanci. Markéta Hejkalová přivedla do ordinace pacienta, který ublížil lékaři či jeho blízkým. Knížka existuje také jako e-kniha a rovněž v audioverzi.

Jiří Kratochvil - Nevstoupíš dvakrát do téže řeky (nakladatelství Druhé město)

I tato třísetstránková publikace je knihou povídek a autor si je nadělil k letošním osmdesátinám. Jak lze u tohoto spisovatele předpokládat, čtení to nebude úplně snadné. O to větší potěšení má ale čtenář v okamžiku, kdy prokoukne či pochopí autorovy léčky a pasti, které na čtenáře klade a stane se spoluhráčem jeho intelektuálních her, které ovšem kladou stejné nároky nejen na intelekt, ale také na schopnost hrát si, na fantazii, svobodnou hru imaginace. Velmi trefně popsal prostředí Kratochvilových příběhů literární kritik Radim Kopáč: „Ti „nájemníci“ (*Kratochvilových próz, pozn.red.*) jsou ale ryze fantazijního, někdy dost zběsilého typu: jednou koketují s vědeckou fantastikou, jindy třeba se surrealismem. Pokud hledáme pro Kratochvila nějakou hlavičku, pak postmoderna podle Kunderovy Nesmrtelnosti říznutá magickým realismem cortazarovského typu. A příbuznosti z domova? Nejvíce asi Michal Ajvaz nebo Václav Kahuda. Ovšem Kratochvil jede vždycky po svém, sycený krutou i komickou poezií (a samozřejmě prózou) československých dějin od čtyřicátých let po dnešek a lokálně pak hlavně magickým Brnem. Nejinak v povídkové novince: ... tentokrát u něj zvítězily „groteskní hříčky“, „zábavné eskamotérské kousky“..... Je to někdy humor na ostří nože, trochu politicky angažovaný, jako v povídce, která je symbolickou odplatou za srpnovou invazi SSSR & spol. v osmašedesátém; tentokrát pacifikuje kontrarevoluční pnutí v Rusku hrdinná česká armáda. Anebo soukromé „očko“ Dan Kočí, nejlepší detektiv přes manželské nevěry v Brně a širém okolí; Kratochvil si ho v novince silně oblíbil, v knize přijde ke slovu opakovaně.“

Zdroje: <https://www.lidovky.cz/kultura/>, recenze Moniky Zavřelové <https://www.idnes.cz/kultura/>
www.databazeknih.cz a další internetové servery.

Každé pondělí se konají vycházky do Milíčovského lesa. Odchod je vždy ve 13:00 od recepcce DSH.

Schůzka důvěrníků s vedením domova se uskuteční **ve středu 5.8. 2020 od 10:00** v sále.

Náhradní termín zrušené „Zahradní slavnosti“ je ve **středu 15.7. od 14:00** v zahradě DSH.

Hezké klidné léto všem klientům našeho domova :-)

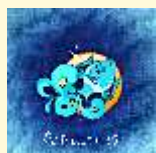

Červenec

Kozoroh - 22. 12. – 20. 1.

Změníte-li svůj postoj k tomu, jak se stravovat, uděláte dobře. Nemusíte zacházet do extrémů, dejte na pocity.

Vodnář - 21. 1. – 20. 2.

Červenec, to je návštěva přátel, seznamování se přes inzerát, posezení v kavárně, nebo luštění křížovek.

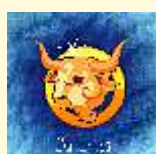
Ryby - 21. 2. – 20. 3.

Po finanční stránce na tom nejste o nic hůř než ostatní. Nemusíte si zrovna utahovat opasek, víte, že je nejistá doba.

Beran - 21. 3. – 20. 4.

Mezi přáteli jste momentálně na výsluní. Oslňujete je škálou svých dobrých a pozitivních vlastností. Mají vás v oblibě.

Býk - 21. 4. – 21. 5.

Stres z posledních dní se podepsal na vašem zažívání. Dodejte tělu probiotika, omezte alkohol a smažená jídla.

Blíženci - 22. 5. – 21. 6.

Šíříte okolo sebe dobrou náladu a optimismus. Vaši nejbližší tu změnu zaznamenají a mají radost i za vás.

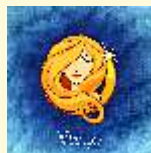
Rak - 22. 6. – 22. 7.

Jsou před vámi velmi důležitá rozhodnutí, týkající se financí a úředních záležitostí. Soustředte se na každý malý detail.

Lev - 23. 7. – 22. 8.

Lvy někdy může zlobit vysoký krevní tlak. Věnujte dostatek času správné formě relaxu, jako jsou meditační cvičení.

Panna - 23. 8. – 22. 9.

Dopřejte si nenáročné pohybové aktivity. Jóga, tai-či, meditace, procházka po okolí, užívání vitaminů jsou to pravé.

Váhy - 23. 9. – 23. 10.

Přestaňte se nafukovat a podívejte se na vše s nadhledem. Jste pozorní a vnímaví, určitě se vám podaří a budete spokojeni.

Štír - 24. 10. – 22. 11.

Nenechte se odradit od svých cílů překážkami, které vám postavily do cesty hvězdy. Je to zkouška, kterou musíte projít.

Střelec - 23. 11. – 21. 12.

Pokud plánujete úpravu jídelničky, začněte s tím hned dnes. Máte velkou šanci, že se změna uchytí. Záleží ovšem na vaší vůli.